

GIÁ TRỊ CỦA CÁI GỌI LÀ TỪ THIÊN – THE VALUE OF DOING GOOD DEED

Một cô gái hỏi: "Bao nhiêu tiền 1 trái dừa vậy ông?"

Ông già bán dừa trả lời cô ta: "Thưa cô 10 ngàn 1 trái."

Cô gái nói: "Bán cho tôi 2 trái 15 ngàn được chứ. Không được tôi đi chỗ khác."

Người bán hàng trả lời: "Cô lấy đi, 15 ngàn 2 trái. Tôi nghĩ như vậy cũng tốt rồi bởi vì cả ngày nay tôi chưa bán được cho ai cả."

Cô gái lấy 2 trái dừa và bỏ đi với cảm giác của một người chiến thắng. Cô ấy bước vào xe hơi và đi đón cô bạn. Cả 2 cùng tới một quán ăn sang trọng. Hai cô gái ngồi xuống bàn và gọi những thứ họ thích. Họ chỉ ăn một ít và để lại rất nhiều thứ mà họ gọi ra. Sau đó cô ta thanh toán hóa đơn. Hóa đơn là 850,000 đồng, cô gái đưa 900,000 đồng và nói với ông chủ quán: "Khỏi thôi".

Sự việc này có vẻ rất bình thường đối với ông chủ quán giàu có. Nhưng nó rất đau đớn cho người bán dừa tội nghiệp.

Tại sao chúng ta thể hiện sự tính toán chi li khi chúng ta mua hàng của những người nghèo khổ tội nghiệp? Và tại sao chúng ta lại quá hào phóng với những người không cần sự hào phóng của chúng ta?

We bargain with poor vendors braving the wind and the sun and the rain, but we never bargain with rich vendors in malls/restaurants. Why?

We spend thousands in malls/restaurants but bargain for every single dollar with the poor who are working hard just to feed their family.

Source: <http://phantheanhtn.blogspot.com/2017/10/cau-chuyen-ong-lao-ban-dua-va-cach-ung.html>

